

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 436-ҳадис

* بَيْنَمَا كَلَبُ يُطِيفُ بِكَيْبَةٍ، كَادَ يَفْتُلُهُ الْعَطَشُ، إِذْ رَأَتْهُ بَغِيٌّ مِنْ بَعَايَا بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَتَزَعَتْ مُوقَهَا،
فَسْتَقَّتْ لَهُ بِهِ فَسَقَّتَهُ فَعُفِرَ لَهَا.

(رواه البخاري ومسلم عن أبي هريرة)

Ногаҳон бир ит қудуқ олдида айланиб юрар, чанқоқлик эса уни ҳалок этишига оз қолган эди. Шу пайт Бани Исроилнинг фоҳишаларидан бири уни кўриб қолиб, маҳсисини ечди-да, унда сув олиб ҳалиги итни сув ила сийлади. Мана шу амали учун унинг гуноҳлари мағфират этилди.

Абу Ҳурайра (розияллоҳу анҳу)дан. Бухорий ва Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI